

Prekenverkstedet

Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

4. søndag i fastetiden – 11. mars 2018

Prekentekest: Joh 3,11-16

Lesetekst I: 4. Mos. 21,4-9

Lesetekst II: 2. Kor. 5,18-21

Ekte kjærlighet

Nattlig samtale

Vår tekst er hentet fra det tredje kapitlet i Johannesevangeliet. Dette kapitlet forteller om fariseeren og rådsherren Nikodemus, som kommer på besøk til Jesus om natten, for å samtale med ham om viktige spørsmål som handler om å få en rett forståelse av hvem Jesus var.

Hvorfor han kom om natten gir ikke teksten noe svar på. Mange har gjort seg tanker om det, men jeg tror ikke vi skal bruke for mye energi på akkurat det.

Hovedpoenget er at han kom *til Jesus*. I så måte er Nikodemus et forbilde for oss alle. Enten det er dag eller natt kan vi søke eller oppsøke Jesus.

Første del av kapitlet har form av en dialog der Nikodemus kommer med sine spørsmål på bakgrunn av både det han tidligere har erfart av Jesus og utsagn som Jesus kommer med i løpet av samtalen.

Samtalen dreier seg om viktige spørsmål. Det understrekes av at Jesus tre ganger i løpet av samtalen bruker uttrykket ”Sannelig, sannelig jeg sier deg...”. Når Jesus i samtaler og undervisning bruker dette uttrykket, indikerer det at det som nå kommer er særdeles viktig.

Her handler det om hvordan et menneske kan ”se Guds rike” (v.3) eller ”komme inn i Guds rike” (v.5) Svaret på dette spørsmålet er at en må bli ”født på ny” ved ”vann og Ånd”.

Vi taler om det vi vet

Vårt tekstavsnitt innledes med det tredje ”Sannelig, sannelig...” Fortsettelsen skiller seg imidlertid ut fra de to foregående.

I det videre taler Jesus i første person flertall. Dermed innlemmer Jesus i dette utsagnet også disiplene, som er i Jesu følge. Vi står ved et avgjørende punkt i virkeliggjøringen av Guds store frelsesplan for menneskene. Ved en annen anledning sa Jesus: ”Den som hører dere, hører meg.” Luk 10,16. Disiplene har en avgjørende funksjon i Guds åpenbaringshistorie. Budskapet om Guds frelse i Jesus Kristus skal videre ut til alle mennesker. Da Jesus hadde stått opp fra de døde, sa han til disiplene: ”Som Far har sendt meg, sender jeg dere” Joh 20,21.

Jesus har steget ned fra himmelen, og vitner om det han vet og det han har sett. Men vitnesbyrdet hans har ikke blitt tatt i mot. Dette er en beskrivelse av hvordan hans eget folk forholdt seg til ham. Johannes er inne på det samme i kap. 1,11 når han sier om Jesus at ”Han kom til sitt eget, men hans egne tok ikke imot ham,--”

Når Jesus i det videre bruker begrepet ”det himmelske” understreker han at hans gjerning her i verden ikke bare har konsekvenser for livet her i verden, men også for evigheten. Det himmelske er ikke et geografisk begrep, men et uttrykk for en tilværelse der Gud er.

Gud elsker verden

De siste tre versene av vårt tekstavsnitt handler så om hva som skal skje med Jesus og hvilke konsekvenser det har for mennesker som tror på ham. Vi får en sterk påminnelse om hva som ligger bak, hva som driver Gud til å gjennomføre sin store frelsesplan for menneskene; Gud elsker oss og den verden han har skapt.

Løftes opp

På samme måte som kobberslangen ble reist opp i ørkenen av Moses, slik skal Menneskesønnen bli løftet opp. Historien fra GT handler om Israelsfolket som hadde vært ulydige mot Gud og hvordan han da lot serafslanger komme inn i leiren. Å bli bitt av en slik slange medførte døden. Folket ropte på Moses og til Gud. Så fikk Moses beskjed om å lage en kobberslange og løfte den opp på en stang i leiren. Den som ble bitt og så etterpå så opp på kobberslangen skulle så bli berget fra døden. 4.Mos 21,4-9

At Menneskesønnen skulle løftes opp er nok først og fremst et uttrykk for den død som han skulle lide: døden på et kors. En stedfortredende død for menneskeslektens synd og skyld.

Vi må imidlertid også kunne ta med at Jesus etter sin død og begravelse skulle stå opp fra de døde og så bli løftet opp til Guds himmel.

Han skal sone vår synd og gi oss håp om det evige liv, og redde oss fra den evige fortapelse.

*Guds kjærlighet er langt, langt større enn penn og tunge tolke kan.
Den når høyt over himlens stjerner, og ned til dødens mørke land
Så dypt vi falt, den sonet alt, da Jesus døden led
Sitt fangne barn i syndens garn Gud frelste og gav fred.*

F. M. Lehmann /T. Bjerkrheim (Sangboken nr. 76)

Odd Bjarne Skogestad

Misjonssekretær DNI Bergen

<mailto:oddbjarne@israelsmisjonen.no>